

1846, der fastsætter, at civile Statsskibe skal føre Splitflag med særlige Mærker. Resolutionen, der henskød Særmærkernes Fastsættelse til senere endelig Approbation, synes at have dannet Grundlaget for de senere Fastsættelser af særlige Mærker i Splitflaget for de civile Statsinstitutioners Skibe.

Fra den saaledes fulgte Hovedregel har der dog været enkelte Afvigelser, og endnu fører det nørrejdsk og bornholmske Redningsvæsens Baade i Henhold til en særlig kongelig Resolution af 24. Maj 1882 rent Splitflag, ligesom Statsisbryderne ifølge ministerielle Afgørelser, truffe i Aarene 1924—26, fører rent Splitflag (foruden en særlig mærket Stander paa Stortoppen).

Krigsskibe skal efter almindelig folkeretlig Opfattelse føre de for vedkommende Nations Krigsskibe gældende ydre Kendemærker, der efter den paa Haagerkonferencen i 1907 udtalte almindelige Opfattelse bestaar af Orlogsflaget og Vimpelen (eller højere Kommandotegn), og den VII. Haagerkonvention bestemmer i Art. 2, at „Handelsskibe, forandrede til Krigsskibe, skal føre de ydre Kendetegn paa Krigsskibe af deres Nationalitet“, ligesom det formentlig stemmer med Konventionens Aand, at civile Statsinstitutioners Skibe ligesaa lidt som private Handelsskibe bør føre Krigsskibenes Kendetegn, idet Hovedsynspunktet maa være at undgaa enhver Risiko for, at andre Skibe kan forveksles med Krigsskibe.

Selv i Fredstid kan det under visse Forhold vise sig uheldigt, at civile Statsinstitutioners Skibe („Regeringsskibe“) fører Orlogsflaget, men navnlig under Krigsforhold, hvad enten Danmark er inddraget i Krigen eller ej, vil en Forveksling kunne blive af vidtrækkende eller endog skæbnesvanger Betydning.

Man har derfor ment det nødvendigt at foreslaa, at intet „Regeringsskib“ maa føre rent Splitflag. Paa den anden Side har man, dels fordi den faste Linie i Adskillelsen mellem Flagene for Stat og private vilde blive brudt, hvis man — i Mod sætning til hidtil — lod „Regeringsskibe“ føre Stutflag, dels under Hensyn til Ønskeligheden af at komme bort fra de mange forskelligartede Mærker i Flaget, anset det for rettest — i Overensstemmelse med det af Flaglovkommissionen af 1907 udarbejdede Lovudkast — at foreslaa, at civile Statsinstitutioners Skibe skal føre et Splitflag med særligt Mærke, nemlig en hvid Krone i det øverste indre Felt, og sam-

tidig (paa Stortoppen) en Stander som særligt Kendingstegn for vedkommende Styrelsesgren. Den hvide Krone vil formentlig være let kendelig, idet den er foreslaaet anbragt i den Del af Flaget, der sædvanlig holdes udspændt af Vinden. Naar man har foreslaaet de særlige Kendingstegn anbragt i Standere, er dette sket ud fra det Synspunkt, at Nationalflaget bør være ens for alle Institutionerne.

Fastsættelsen af Kronens og Standerens nærmere Udseende har man ment det rettest at henskyde til Afgørelse ved kongelig Anordning.

Til § 9.

Bestemmelsen vil forsaa vidt føre til en Ændring af § 1 i Skibsregistreringsloven (optrykt ved Bekendtgørelse af 4. Maj 1927), som Nationalitetsmærket herefter ikke længere vil være „det ved Forordningen af 11. Juli 1748, § 1, anordnede almindelige danske Handelsflag“, men det i nærværende Lovforslags § 1 beskrevne Stutflag, hvis Dimensioner er lidt anderledes end det ved Forordningen foreskrevne. Naar man ikke i Lovforslagets Tekst har optaget Betegnelsen „Handelsflaget“, skyldes dette navnlig, at man ikke i Loven har villet benytte en Terminologi, der ikke passer til Stutflagets Anvendelse til Lands.

Fra Hovedreglen om Stutflagets Anvendelse som Nationalitetsmærke til Søs har der ved forskellige kongelige Resolutioner været fastsat en Del Afvigelser. Man vil finde det naturligt, at Bestemmelser af denne Art fremtidig træffes ved kongelig Anordning. Man har dernæst ment at burde foreslaa, at Undtagelserne fra Hovedreglen indskrænkes til 2 Grupper.

Dels for stærkere end hidtil at fremhæve Splitflaget som Statens Flag, dels i den foran oftere berørte Hensigt at opnaa en Begrænsning af den lidet taltalende Mærkning af Nationalflaget har man ved Forslaget ikke villet søge opretholdt den i Skibsregistreringsloven § 2 hidtil indeholdte Hjemmel for Tilladelse til Skibe, der gaar i (fast) Fart paa oversøiske Havne, til som Nationalitetsmærke at føre Splitflag med særligt Mærke. Der er for Tiden kun eet Rederi, der i Henhold til Skibsregistreringslovens § 2 har Tilladelse til at føre saadant Flag, men efter nævnte Lovbestemmelse vilde ogsaa andre Rederier kunne faa Tilladelse til at anvende særligt mærkede Splitflag.

I samme Paragraf i Skibsregistreringsloven findes tillige Hjemmel for, at det (ved kongelig Resolution) kan fastsættes,